

ת"פ 23489/06/21 - מדינת ישראל נגד מופיד סעידה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 23489-06-21 מדינת ישראל נ' סעידה(עציר)

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל

ע"י עו"ד הדס עמיר

המאשימה

נגד

מופיד סעידה

ע"י עו"ד מוחמד מחמוד

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בשני אישומים של עבירות השתתפות בהתפרעות, נסיון תקיפת שוטר ומעשי פזיזות ורשלנות.

על פי האישום הראשון, ביום 27.6.19 נ ג ד מ בעימותים עם כוחות הביטחון, והנאשם קשר עם שלושה מחבריו לנקום את מותו, בדרך של ירי זיקוקים לעבר אנשי כוחות הביטחון. באותו יום בסמוך לחצות היתה התפרעות בואדי ג'וז, בה השתתפו הנאשם וחבריו, כשהם רעולי פנים ומצוידים בזיקוקים. המתפרעים ידו זיקוקים ובקבוק תבערה לעבר שוטרים שפעלו במקום והנאשם עצמו ידה מספר זיקוקים ממרחק של 20 מטר והשליך מספר זיקוקים לקרקע.

על פי האישום השני בתחילת שנת 2020 השתתף הנאשם עם שניים מחבריו ואנשים נוספים בהתפרעות בואדי ג'וז, במהלכה ידו המתפרעים לעבר שוטרים אבנים וזיקוקים. הנאשם עצמו ידה לעבר שוטרים מספר זיקוקים.

הודאת הנאשם באה במסגרתו של הסדר דיוני, אשר כלל תיקונים בכתב האישום ללא הסכמה עונשית.

טיעוני הצדדים

ב"כ המאשימה התייחסה בטיעונה לחומרת מעשיו של הנאשם ופגיעתם בערכים מוגנים, כפי שעלה בפסיקה. לאור זאת בקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין עשרה חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר לכל אישום. לאור הרשעתו הקודמת של הנאשם בקשה לגזור עליו בשל כל אישום כ- 14 חודשי מאסר ולהטיל את העונשים במצטבר.

ב"כ הנאשם מנגד, טען כי מתחם העונש ההולם הוא מאסר לתקופה שבין חמישה חודשים ועד עשרה חודשים. לעניין קביעת העונש הפנה לחלוף הזמן מאז המעשים ולכך שהנאשם קיבל אחריות למעשיו והודה.

הנאשם אמר כי הוא רוצה לחזור לחייו, לסייע לאביו ולהתחתן.

מתחם העונש ההולם

הנאשם השתתף בשתי התפרעויות, במהלכן ידה זיקוקים לעבר שוטרים. לאחד המקרים קדם תכנון ותיאום עם מעורבים נוספים.

פסיקה רבה עסקה בחומרתן של עבירות התפרעות ונסיון תקיפת שוטרים ובצורך להרתיע מפני ביצוען. הזרם המרכזי בפסיקת ביהמ"ש המחוזי ובתי משפט השלום קובע בעבירות אלו מתחם עונש שבין 6 ל-15 חודשי מאסר בפועל, כעולה מהפסיקה אשר שני הצדדים הגישו לעיוני.

ר' למשל עפ"ג 21523-08-15, ענאתי, מיום 14.10.15, שם נפסק:

"לכך יש להוסיף את העובדה שהתפרעויות, תקיפות שוטרים ויידוי אבנים ובקבוקים הפכו לתופעה נפוצה בירושלים, וכפי שציינה המערערת הם מהווים "מכת עיר". עתה, ביום מתן פסק דין זה, ניתן אף לומר כי הפכו ל"מכת מדינה". לאחרונה אף קבע המחוקק הוראת חקוק בעניינם של מידי אבנים וחפצים לעבר שוטרים, העושים כן במטרה להפריע להם במילוי תפקידם, בהעמידו את העונש המקסימלי על חמש שנות מאסר (סעיף 275א לחוק); ואולם, מובן כי פסק-דין זה אינו מתייחס לתיקון החקיקה.

בנסיבות אלה, מתחם הענישה שביקשה המערערת לקבוע, מאסר בפועל בין שישה לבין חמישה-עשר חודשים, הולם בזיקה לנסיבות הספציפיות של האירוע.

ר' גם עפ"ג (ירושלים) 49133-07-20 אבו נאב מיום 24.2.21:

מדובר ביידוי אבנים במסגרת התפרעות רבת משתתפים. החומרה בעבירת יידוי האבנים מצאה ביטוי בפסיקה ובענישה בהתייחסות אליה כאל שימוש בנשק קר (ע"פ 5371/14 פלוני נ' מדינת ישראל (2014); ע"פ 8639/13 אלדבס נ' מדינת ישראל, (2014) וע"פ 7140/13 פלוני נ' מדינת ישראל (2014)), מדובר בהשתתפות באירוע ספונטני ובלתי מתוכנן, ולכך נלוות חומרה רבה, הנובעת מהאופן הקל והנמהר בו אירוע מסוג זה מתרחש, ומהקושי בהשתלטות כוחות הביטחון עליו. החומרה הנלווית ליידוי אבנים בנסיבות אלה, היא הביצוע בצוותא ביחד עם ההמון המתפרע: "העזרה ההדדית והעידוד ההדדי שפורעים עוזרים ומעודדים איש את רעהו יש בהם אפקט סינרגטי, והסיכון לשלום הציבור גובר והולך" (כב' השופט המנוח מ' חשין ז"ל בבש"פ 7171/00 מדינת ישראל נ' חאמד, פ"ד נד(4) 729, 731-732 (2000)), הסיכון הרב הנשקף מיידוי אבנים מחייב גזירת עונשים שיש בהם כדי להרתיע את המבצע עצמו ואת העבריינים בכוח, שהרבה מהם הינם צעירים המתפתים על נקלה להשליך אבנים. עבירות אלו מחייבות אפוא תגובה עונשית מתאימה, מחמירה ומכבידה, הכוללת השתת עונשי מאסר בפועל.

בשים לאור זאת, מתחם העונש ההולם כל אחד מהאישומים בהם הורשע הנאשם הוא מאסר בפועל לתקופה שבין ששה חודשים ועד 15 חודשים.

נסיבות שאינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1999. רווק. לחובתו הרשעה קודמת משנת 2016 בעבירה של ידוי אבנים על רכב, אותה עבר עת היה

קטין, ונדון לשנת מאסר. כמו כן לחובתו הרשעה בנסיון גניבה משנת 2018, בגינה נדון למאסר מותנה.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו וגילו הצעיר. לחובת הנאשם זקפתי את העובדה שעוד בהיותו קטין ריצה מאסר משמעותי על עבירה דומה, אך הדבר לא הביא להרתעתו. לאור אלה, אשית על הנאשם בגין כל אחד משני האישומים עונשים בצד הנמוך של המתחם, אך לא בתחתיתו, תוך חפיפה חלקית בין האישומים.

לפיכך, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. עשרה חודשי מאסר בפועל שימנה מיום מעצרו, 7.5.21, גם אם רישומי שב"ס יראו אחרת.
- ב. שישה חודשי מאסר בו לא יישא אלא אם יעבור עבירה שיש בה יסוד של אלימות נגד עובד ציבור או הפרעה לעובד ציבור.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ד חשוון תשפ"ב, 20 אוקטובר 2021, בנוכחות הצדדים.